UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Syntagma Ivris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

34 de Militibus cruciferis hospitalis sancti Ioannis Hierosolymitani.

urn:nbn:de:hbz:466:1-97739

Visual Library

torrebant, exque eliquata inde pinguedine ſuum ſimulacrum decoris
11 *cauſſa vngebant.* Hæc † quoque refert de iſtis P. Crinitus *lib. 24.*
de honeſt. a diſc. c. 13. Sed addit Gaguinus, pro confeſſo etiam habitum,
eorum dolo D. Ludouicum, dum in Syria peregrinaretur, in vincula
a Soldano AEgyptio coiectum fuiſſe. His atq; huiuſmodi criminibus,
& quod eſſent fœdiſſimi amatores, templariorum ordo in concilio Vi-
ennenſi, anno dominicæ pietatis milleſimo trecenteſimo duodecimo per
Clementem ſummum pontificem finem accepit, comprehenſis vbilibet
terrarum atque crematis qui eius impietatis fuerunt. Hæc Gaguinus.
12 ¶ Scribit † etiã Abbas Vrſpergenſis *li. Chron. in Friderico 2.* anno
1228. Fridericum ſecundũ imperatorẽ menſe Auguſti ad terram
ſanctam perueniſſe, & in ciuitatem Anconam, ibique multa
pertuliſſe grauia, perfidia & proditione templariorum, ſoloſ-
que hoſpitalares S. Mariæ Teutonicorum illi fideliter adſtitiſ-
13 ſe. ¶ Quidam † tamen erga Gallos male affecti comminiſcuntur
per calumniam, & ex nutu regis Gallorum, ſublatos milites
templarios: narratque Albericus de Roſato, ſe audiuiſſe a quo-
dam cauſſæ & teſtium in eos examinatore, contra iuſtitiam illos
punitos, hacque de re monitum Clementem quintum reſpon-
diſſe: etſi via iuſtitiæ ordo ille deſtrui non poſſit, fiat tamen via
expedientiæ, ne ſcandalizetur carus filius noſter rex Galliæ. Et
in Chronico Hermanni legitur a Papa Clemente V. in fauorem
regis Galliæ crimina hæreſeos fuiſſe falſo inſimulatos. Iacobus
Meyerus notat anno 1307. abolitum templariorum ordinem,
qui per omnem fere Europam comprehenſi, horrendis ſuppli-
ciis necabantur. *Ortumque,* inquit, *initium a Pulcro rege ac Galli-*
ca nobilitate, qui precibus pontificem maximum ad hoc adegerunt ſpe
ducti, vt Itali tradunt ſcriptores, ſe ditatum iri eorum poſſeſſionibus,
quas per omnem Galliam plurimas habebant. Multa, inquit Anto-
ninus, etiam templariis obiiciebantur, ſed vtrum vere, non ſatis con-
ſtat. Hæc Meyerus lib. 11. hiſtoriæ Flandricæ.

De Militibus cruciferis hoſpitalis S. Ioannis Hie- roſolymitani. Cap. 34.

1 *Militum hoſpitalis D. Ioannis origo, & profeſſio, ſeu vota.*
2 *Militum hoſpitaliorum paupertas nihil habet proprii.*
Præceptoriæ, ſeu commendæ hoſpitaliorum non ſunt beneficia, eod.
Commanderies *eod.*
3 *Milites Hieroſolymit. hoſpitalarii non ducunt vxores, nec fiunt presbyteri.*
4 *Priorum hoſpital. D. Ioannis quis debet eſſe presbyter.*
5 *Ordo militum D. Ioannis Hieroſolym. habet & presbyteros, & moniales.*
6 *Priores commendatarii ordinis militum Hieroſolym.*
7 *Militaris ordinis inſtitutor, habitus & crucis color.*
8 *Crux ordinis Hoſpitaliorum D. Ioannis ne ſit quadrimembris.*
9 *Ordinis cruciferorum quale munus diuini officii & orandi.*
10 *Ordinis militum Hieroſolymit. priuilegia & iuriſdictio.*
11 *Hoſpitalarii D. Ioannis dicti Rhodienſes, Miletenſes milites.*
12 *Rhodis inſula a quo hoſpitalariis data, & quando inde pulſi.*
13 *Cruciferos Hieroſolymitanos Chromerus vt rapaces arguit.*

1 MOnuimus † ſuperiori capite, creſcente numero peregrino-
rum iuxta templum Hieroſolymitanum xenodochium æ-
dificatum titulo Diui Ioannis, quo exciperentur peregrini, quos
cœnobia capere non poſſent. Huius ergo miniſterio, quoque
viri pii nobiles ſe deuouerunt, qui & peregrinos tutarentur & a
latronum ſeu Agarenorum incurſu defenderent. Horum pro-
feſſio eſt, votum ſolemne paupertatis & abdicationis proprio-
rum, caſtitatis & obedientiæ, *in ſtatutis hoſpitalis Hieroſolymitani,*
2 *cap 1.* ¶ Proinde † propter primum votum nihil proprii habent,
vel habere non debent, ſed accipiunt annonam quamdiu vi-
uunt, vel præceptorias, quas vocant, *commanderies,* adminiſtrant
quandiu eas poſſident & optione mutant vel ex magiſtri licen-
tia permutant, reddituri morientes quæ apud illos reperientur
ſocietati, vnde beneficia proprie eorum præceptoriæ non ſunt,
ex ſententia Rebuffi *in tracta. nomina q. 15. num. 16.* etſi diſſentiat
Carol. Molinæus, *in clem. 1. de ſupplend. neglligen. prælat.* Pari modo
illorum priores, caſtellani impoſtæ, vel bauliui, vt commenda-
tarii ſunt tantum adminiſtratores bonorum ordinis ſine pro-
prio, *in ſtatutis eorum. tit. 1. c. 1. & tit. 2. c. 1. & tit. 5. c. 4.* Et proinde
commendantur illis bona, non ab epiſcopo vt beneficia, ſed ar-
chimagiſtro ordinis.
3 ¶ Ob † votum caſtitatis affines ſunt & eccleſiaſticis perſonis,
nec vxorem ducere poſſunt, *in ſtatutis, hoſpitalis Hieroſolym. c. 9.*
Atque Alexander III. ſum. pontif. cum vetaret eis coniugium, il-
los vocauit fratres ſancti Ioannis & præfectum eorum priorem,
c. vxoratus. c. 8. de conuerſio. coniuga. Et Innocentius III. fratres ho-
ſpitalis ſancti Ioannis, *c. tuarum. c. 11. de priuil. & ibi gl. & c. du-*
dum. de decim. Veruntamen eccleſiaſticæ perſonæ non ſunt, cum
arma libere & ex profeſſione pertractent pro fidei tuitione ad-
uerſus Agarenos exemplo Machabæorum, quæ tamen clericis
non conceduntur, vt contra nec iſti hoſpitalarii milites, presby-
teri fieri poſſunt ¶ Inuenies † tamen apud Honorium III. ſum. 4
pontif. narratum, dum ad illos ſcriberet, ſe audiuiſſe priorem e-
orum presbyterum eſſe debere, *c. canonica. c. 50. de ſentent. ex-*
commu. ¶ Quod † vt intelligas, annotare expedit, in eo ordine 5
eſſe milites & eccleſiaſticas perſonas, quæ inſeruiunt eorum ec-
cleſiis: eſſe & prioratus, & monaſteria monialium quoque cru-
ce ſignatarum, vbi nobiles profeſſionem emittere poſſunt, *in*
ſtatutis eorum, tit. 2. Ita in eo ordine eſt prior magnus ordinis to-
tius, qui præeſt omnibus, ſeu magiſter magnus eſt & prior ec-
cleſiæ, qui præeſt omnibus capellanis & habet curam ſpirituali-
um, ex capellanis omnibus magis idoneus eo muneri delectus
in conuentu, vbi magiſter magnus reſidet, perpetuo aſſiduus *in*
ſtatutis eius ordinis tit. 13. de electionib. c. 5. ¶ Quia † autem ex plu- 6
ribus prouinciis & regnis milites ei ordini ſe deuouent, ſuntque
illis inibi bona pleraque ex beneficiis principum & aliorum pi-
orum hominum collecta nec non ex ſpoliis Templariorum in
illos tranſlata: in ſingulis fere ſunt prouinciis priores præcipui,
quibus ſubiiciuntur alii commendatarii & hoſpitalarii, vt illi
quoq; magno ordinis magiſtro. ¶ Tradunt † ſtatuta eius ordinis 7
ſeu religionis, primum præpoſitum huic ordini dictum Geral-
dum qui cum ſociis crucem candidam in nigro panno affixit, aſ-
ſumſitque eum viuendi ritum, qui nunc eſt, vel quo degere de-
bent: quibus & alii adiuncti plurimi per magiſtros religionis
temporis ſucceſſione, prout expedire viſum eſt. ¶ Inter † quos 8
& illud cautum a Claudio de la Sangle magno magiſtro, vt do-
nati, ſic loquitur, vel confratres, crucem quadrimembrem non
deferant, ſed trimembrem, demta ſtipite ſuperiori *in eorum ſta-*
tutis, tit. 2. c. 31. ¶ Huius † ordinis fratres milites & ſeruientes in 9
canonicis horis centies quinquagies dominicam orationem re-
petere tenentur. Fratres vero ſacerdotes diaconi, ſubdiaconi &
clerici eius ordinis officium canonicum, & ordinem ſancti ſe-
pulcri Hieroſolymitani exſequi debent, *in eorum ſtatutis, tit. 3. c.*
2. ¶ Horum † militum priuilegia multa ſunt, qualia perſcribit 10
circa annalia vacantis hoſpitalis Ioannes 22. ſum. pontif. *in c. ex-*
hibita, de priuileg. in extrauagan. commun. vt eximantur quoque a
iuriſdictione epiſcopali in criminalibus, vt ſæpe curiæ ſupremæ
placuit, *Papus, lib. 1 areſto. tit. 10. areſto 1. & 2.* Et Innocentius III.
hos habere iuriſdictionem, in ſignatos cruce vere non ficte tra-
dit, *c. tuarum. c. 11. de priuil. vbi gl. in verbo priuilegii, de eorum iuriſ-*
dictione diſputat.
¶ Hoſpitalarii † iſti milites, *Ioannitæ* dicti ſunt, & hoſpitalarii 11
Hieroſolymitani, ab hoſpitali, vt dixi, Diui Ioannis, equites
Rhodienſes, eo quod illam poſſiderent inſulam, & infidelium
debilitarent vires, inibi eis obſiſtentes, ſedemque potiorem ha-
bentes & propugnaculum præcipuum. ¶ Dicunt † autem qui- 12
dam Clementem V. ſumm. pont. illis Rhodienſem inſulam aſſi-
gnaſſe, poſtquam illi Turcæ eripuiſſent anno domini 1308. alii
Gothfridum Hieroſolymorum regem. Cœperunt tamen Mal-
tenſes ſeu Miletenſes dici, ab inſula in quam ſe receperunt, poſt-
quam Soleimanus duodecimus Ottomanæ familiæ tyrannus,
cum Agarenorum ingenti vi, poſt ſemeſtrem obſidionem die
natiuitatis domini & anno 1522. illis Rhodon ademit, capto pri-
us Tauruno vulgo Belgradu oppido, apud Pannonios & ſitu &
opere validiſſimo vt ſcribit F. Thomas Guichardus Rhodius, in
oratione, quam de ea expugnatione apud Clementem ſepti-
mum ſummum pontif. habuit. ¶ Martinus † Chromerus in hi- 13
ſtoria Polonorum *paſſim & potiſſimum lib. 11.* cruciferos abſolute
vocat: & de illis ſæpe meminit, tanquam de infidis & crudelibus
in Polonos & alios. Eoſque arguit, quod decimas ex ſuis aratio-
nibus in Pomeria & alibi vſurparent, contra iura ſacerdotum.

De aliis Cruciferis militibus, & piis equitum ſocietatibus. Cap. 35.

1.2.3 *Teutonicorum militum ordo quis, & vnde.*
2 *Milites Teutonici Deiparæ virginis Mariæ cur dicti.*
3 *Henricus a Vualpot primus magiſter ordinis Teutonicorum.*
Saladinus quando Chriſtianis ademit Hieroſolymam, eod.
4 *Militum Teutonici ordinis magiſtri.*